

ZEMPLEN.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLEN-VÁRMEGYÉNEK ÉS A ZEMPLEN-MEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLETNEK

HIVATALOS LAPJA.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

ELŐFIZETÉS ÁR.
Egész évre 6 Ft.
Félévre 3 „
Hegyedévre 1 Ft 50 kr.
Hérmantion levélsek csak ismert korszakot fogadjanak el.
Készítők nem adhatják vissza.
Egyes szám ára 20 kr.
A szállításhoz minden garmondásor díja 20 kr.

HÍRDETÉS BI
hivatalos hirdetésnél:
Minden egyes sor négy
1 kr.
Asonféléül helyeg 20 kr.
Kiemelt díszetűk s kör-
szállal ellátott hirdetések
nyelvi témákért szerint
minden 7 centiméter
után 8 kr számítanak.
Állandó hirdetésnél
kedveseméy arányos.
Hirdetés a „Zemplén”
nyomdába hűldendő.

S.-A.-Ujhely, 1892. okt. 23.

A heéri kolera eset, melyről lapunk mult számában ezen a helyen, de már akkor is kétkedve, emlékeztünk meg, **mem bizonyít „ázsiai” jellegűnek.** Vélekedésünk, hogy t. i. a hirtelen elhalt napszámos, mint nyomozat kiderítette, még csak távolról sem érintkezvén kolerás vidékről származott egyénnel, halálának oka sem lehetett ázsiai kolera: alaposnak bizonyult; mert az utólagosan teljesített bakteriológiai vizsgálat az elhalt napszámos ember beltartalmában nem talált bacillusokat. Szolgáljon ez a tudósítás általános megnyugtatóként!

Elszigeteltségünk és jövőnk.

Naivság manap nálunk a nemzet biztosságának fenállásával törődni, mert hisz, azt mondják, egyesek enemű jóakarata, avagy buzgalma ugys a neveltségig törpül az ügy megmozdításának kezdő pontjánál. S első pillantásra ez talán az igazságnak bizonyos színezetével is bír, de csak is egy pillanatra; mert ha komolyan fontolóra vesszük, szerepet cserél a fenti okoskodás s maga lesz a legsajnálattaméltóbb neveltség. Vagy nem-e egyesekből áll-e az egész nemzet, s nem-e egyesek lángelkű buzgalmatól függ-e nemzetünk jövője s jóléte? Nem-e az a biztos fokmérője a nemzetek erősségének, életrealóságának, ha sűrűn hallszik fel az egyesek buzdító, bátorító, avagy a vész előtt aggodalmas szava?

A vén Európában kicsi nemzetünk áll csak árván egyedül, s magára hagyottan, a többi nagyobb nemzet mind széles, kiterjedt atyafisággal van megáldva, melyre válságos óráiban több-kevesebb remény-nyel számíthat, avagy egyenesen támaszkodhatik.

Ott a francia, a német, a szláv, melyeknek rokonsági kötelékei keresztül-kasul szedelik Európa térképét. S mi? Mi magunk vagyunk e labirintuszban, s valóban

istenünk különös kegyelme óvott meg csak, hogy egy évezreden át össze nem nyomott minket itt, a középben, e sok nyelvű és érdeklő kolosszus. De persze kellettünk, sokáig, nagyon sokáig szükség volt ránk. Meg kellett védeni a nyugatiak egyházát s kulturáját s azért hagytak élni, hogy védőbástyául szolgáljunk, nemsokat törődve avval, hogy bizony eközben ugyancsak megfogyatkoztunk, elfeledve s elhanyagolva magunkat s nemzetiségünket.

Szép hazánknak sok-sok tájain idegen szó hangzott fel s a nemzeti kultúra helyett nemzetiségi fészkelődések ütöttek tanyát, s már ma, ezer év multán, még azt is kétségbe vonják, vajjon tulajdonképpen a magyaraké-e igazán Magyarország?

S most tekintsünk tovább s képzeljük el a jövőt közmondásos vendégszeretetünk mellett. Hogy mi itt az óvószó, melylyel jövőnköt biztosan megalapíthatjuk, mi az a segítség, melyet magunknak kell előteremtenünk a jövő válságosabb századaira, azt hiszem mindenki kitalálja, hacsak egyikssé gondolkodik a statisztika arányosabb nyelvi számcsoportozatai felett.

Ott van északon a mi kedves Kárpátunk kiterjesztett ölelő karjaival. Mily biztos védőbástya volna az, ha egyszer nemzeti öltönyt szabnánk rá, s édes hazai nyelvünkön megértenők egymást! Pedig hát ki mondhatja, hogy célt nem érünk ott rövid idő alatt, ha az eszközöket is akarnók, s aki a célt akarja, annak az eszközöket is elő kell teremnie. Van hozzá elegendő erőnk, csak más alakban kellene alkalmazni azt a védő erőt. Ott van lent a *Duna*, melynek szöke hajjai vajmi kevés magyar szót vernek vissza. Mért nem lehetne azokat a partokat ott magyar határörökkel megrakni, hisz nem áll ellent ebben sem más, mint az örökös kifogás, hogy nincs pénz, pedig hát van biz elég, de mikor az idők századai sem képesek minket arról meggyőzni, hogy a magyar iskola többet érne a kaszárnyánál. Hát hiába

minden. Saját kárán nem okult még eléggé a magyar.

Akié az iskola, azé a jövő. Régi arany igazság ez, mely a nemzetek élettörténetében mindenütt szigorú következetességgel teljesül be, s mi abból nem tudjuk, vagy nem akarjuk levonni a konzekvenciát; nem akarunk látni és tanulni, csak nézni és beszélni tudunk. Ott hagyjuk a nép iskoláját az örökös kezdetlegesség göröngyei között kénytelen, s talán azt várjuk, hogy ez a maga erején szálljon fel hivatása magaslatára, hogy rongyaiért új mezt vegyen magára.

Ne csodálkozzunk aztán rajta, ha hivatalan mecénások felkarolják az árvát s saját intencióik szellemében munkálkodtatják távoli irányban állami létünk követelményétől, vagy gyakran annak egyenes rovására.

De hát mi megvagyunk elégedve, mert mi a statisztikából ismerjük, azt pedig azok diktálják be, kiknek érdekében van saját magzatjukat rózsás színben tüntetni fel az ország színe előtt.

Az az egypár állami iskola pedig, melynek összes évi fentartása alig haladja meg a százezer forintnyi törpe kis összeget, az szét van hányva széles Magyarországon úgy, mintha meteorológiai ez nemzeti szolgálatot volna hivatva teljesíteni, s ezen elszigeteltsége következtében aztán minden évben újra kell kezdenie az építést a nemzeti misszió érdekében, mert a körülötte elterülő nagy idegen ajku sivatag nullára parralizálja működését.

Bizony, bizony így nem haladhatunk, így nem érjük el célunkat az ország újra meghódítása ügyében. Lépésről-lépésre kell haladnunk s az egyszer kivívott győzelmet biztosítanunk az által, hogy hozzá kapcsoljuk szomszédságával a mienkhez, s így aztán ha egyszerre nem tehetjük, lassan de biztosan s erőpazarlás nélkül érünk a *Kárpátok* aljág és a *Duna* déli áldott partjág.

kiürítik, ott is elporladhat s az egészségesek testebe juthat.

Az elporlott, széthordott ürülék ivóvizbe, ételmi szerbe is eljuthat (pl. tejbe, gyümölcsre, eltett hideg ételre, kenyérre) s azzal visszük a gyomrunkba; avagy nyirkos padlóra, falra, udvarra, szemétre jut az ürüléknek valami része s onnét kerül testünkbe.

3. A kolera ellen tehát az a legfontosabb tennivalónk, hogy a beteg ürüléke szerte ne jusson a lakásban és ne fertőztesse be a lakást és a házat. E végből legjobb, ha a beteget kórházba adhatjuk; ha ezt nem tesszük, fektessük a beteget külön szobába, tartsuk tisztán és tegyük mindent, amit beszennyezett ártalmatlanná, vagyis dezinficiáljuk. A látogatókat küldjük el.

4. A koleras ürülékét és hányadékát ártalmatlanná tesszük, ha kétszer-háromszor annyi erősen forró lugot öntünk rá, avagy ha sűrű méz-tejjel keverjük (annyi méz-tejet veszünk, a mennyi az ürülék.) Azután árnyékszekébe, avagy a kertben ásott friss gödörbe üríthetjük.

5. Ürülékkel szennyezett fehérneműt, ágyneműt (lepedőt, cihákat) tegyük lugba és főzzék ki.

6. A nem mosható beszennyezett ruhát és ágyneműt, szalmát s efféle legjobb elegetni, avagy legalább is akasztás ki a napra, a kertbe vagy a padlásra s 8-10 napig jól szellőztessék és szárítsák.

Be szomorun szól azóta

A bánatos régi nóta:

„Ha meghalok, sírom árván domborul,
Sirhalmomra tudom senki nem borul.”

Holossnyay Ciril.

Rövid oktatás a kolerról.*)

1. A kolerrát a koleras betegek ürüléke és hányadéká okozza, melyben megszámlálhatatlan sok és láthatatlanul apró csirája, fertőző anyaga van a kolerrának. Ha tehát valakinek a koleras ember ürülékéből, vagy hányadékából valami a gyomrába jut, a gyomrában s beleiben elszaporodnak azok a csirák s megbetegítik sőt meg is ölik őt.

2. A koleras ürüléke vagy hányadéká különféle módon juthat az egészséges ember gyomrába. Például: elfőcskendezik, elhullatják az ürülékét ágyneműre, ruhára, padlóra; ráhull az ápoló kezére; most megszárad és elporlik és láthatatlanul a szájba kerül.

Ha az ürülékét árnyékszekébe, udvarra, utcára

*) Az »Egészség« legújabb számából vettük át Fodor József dr. tud. egy. tanár, közegészségügyi tanácsosnak ezt a derék kis cikkelyét, mely most kiváló fontossággal bír. Szerk.

TÁRCA.

Első dalom.

Elkembem él a bús emlék
Midőn első dalomat,
Szép, halavány szöke lányka
Oly édesen daloltad.
Még fölsir a fajú akkord
S újra hallom csengő hangod:
„Ha meghalok, sírom árván domborul,
Sirhalmomra tudom senki nem borul.”

Mig a mélabús dallamra
Kék szemedben köny fakadt,
Folytatását én daloltam
Te meg sirva hallgattad.
S elborongtunk mind a ketten
Dalomon a méla csendben:
„Nem lesz a ki könyüt ejtsen reája
S egy koszorut tegyen korhadt fejfámra...”

Múlt az idő, hült a szived,
Kiegyett mély szerelmed;
Lassan, lassan velem együtt
Dalom' is rég feledted;

Mai számunkhoz fél ív melléklet van csatolva.

Ezt akarjuk, de mindnyájan akarjuk szóval és tettel. Akkor, akkor talán jövőnk biztosítva, s hazánk nyugodt és boldog lesz.

Zsoltvay Bogdán.

Vármegyei ügyek.

A várm. közig. bizottság f. hó 24-én, d. e. 9 órakor rendkívüli gyűlést tart. Tárty: a to-kaji köztemető ügyében beadott felebbezésnek harmadik fokban leendő elbírálása.

Hivatalok vizsgálata. Főispán ömeltósága f. hó 17-én S.-A.-Ujhelyben, 18-án pedig K.-Hel-meczen foglalatokodott a szolgabírói hivatalok ügymenetének megvizsgálásával, s mint a többi nyolc, úgy ebben a két járásban is megnyugtató rendet, pontosságot, a pénzkezelés körül pedig szakszerű, hűséges, a vonatkozó törvényeknek és törvényes szabályoknak megfelelő eljárást tapasztalt; mégis a bodrogközi járás területén régebbi köz-munkaváltások és folyó törvényhatósági utadó-kiróvások címén nagy összegekre emelkedő hátrá-lékok mutatkoztak, minthogy a főszolgabíró elő-adása szerint a közmunkaváltás hátralekai na-gyobb részben behajthatatlanok, ezeknek közsé-genkinti leszámolása, amazoknak pedig legerélye-sebb behajtása, felelősség terhével, a főszolgabi-rónak kötelességévé tétetett. — Főispán ömeltó-sága, mint értesültünk, a jövő héten a vármegye középonti hivatalainak megvizsgálását fogja tel-jesíteni.

Hírek a nagyvilágból.

Csehországban, a piseki kerületben levő *Di-etrichstein* helységben, egy Budapestről oda vissz-a-tért egyén kolerába esett és meghalt.

Hamburgban a kolera, úgy látszik, szünetel, legalább az utolsó huszonnégy óra lefolyása alatt egyetlenegy újabb megbetegedést sem jelentettek.

Románia és Görögország között igen feszült viszony állott be, ennek következtében a két or-zság kormánya megszakított egymással minden közlekedést.

Hírek az országból.

Szogyény-Marich László, Öfelsége személye körülüli miniszter, berlini nagykövetté neveztetett ki. Utódául *Andrássy Gyula* gf. országos képviselőt is emlegetik.

Az első husz koronások-, vagy *Ferencz-Jó-zsef-aranyok*-ból a körmöczi pénzverőkben e hét folyamán már 50,000 db. elkészült.

Az elesett vitézeknek, vagyis 1849-ben a Budavára hősiességét elfoglalásánál kiszzenvedett honvé-deknek a tabáni temetőben országos közadakozás ból emelt szobrát a jövő hó 2-án fogják ünnepiesen leleplezni. E kegyeletes ünnepen a nemzeti kienges-ztelődés magasztos ténye jut kifejezésre. Ugyanis Öfelsége parancsára kivonulnak a közös hadsereg-beli ezredek is a temetőbe és *Lobkovits* hg. fő hadtestparancsnok a szobor talapzatára koszorút helyez, melynek felirata *»Az elesett vitézeknek.«* A koszoru letételekor a diszszázad megadja a disz-lövészeket. Az ünneplők serege azután Budára jön

Ugyanígy bánhatnak más, lugban nem mos-ható tárgyakkal is, — pl. kanapéval, párnával, székekkel, vánkossal, matraccéllal.

7. A padlót, az edényeket, a nyoszolya fá-ját és efféléket, miket a beteg beszennyezett, forró luggal surolják, illetve sűrű mézszelével itassák be.

8. Járvány idején tartsa mindenki tisztán a kezét, száját és az egész testét. Kezüket minden evés előtt mossuk meg vízben, szappannal vagy ecettel. Szánkat öblítsük evés előtt vízzel vagy ecettel. Nyálunkat ne nyeljük le, mielőtt szánkat meg nem mostuk.

9. Élelmi szerünk és italunk tiszta legyen. Ne igyunk állott vizet; sőt a friss vizet is jó előbb felforralni és kevés borral inni. Semmiféle hideg, állott ételt ne együnk meg, hanem csupán frissen sültet, főttet, pirtottat.

10. Gyomrunkat, beleinket tartsuk rendben, okos életmóddal. Pálinka, konyak, bor megárt, ha sokat iszunk, nem hogy használja. A hasmenést ne hanyagoljuk el, ne gyógyítgassuk koleracsöppök-vel, hanem forduljunk orvoshoz és tartsunk diétát.

11. A beteget jó szívvvel és türelemmel ápol-ják és melegen tartásuk, a míg orvos érkezik. Az ápoló, ha kezét, száját, ruháját tisztán tartja, nem forog veszedelemben.

12. A lakást tartsák tisztán, szárazon és szellősen; söpörjék szorgalmasan s a port nedves ruhával töröljék le.

A szennyes és fertőzött lakást kimeszeléssel, a padlónak forró luggal felsurolásával lehet tisztítani és dezinficiálni.

és a negyvennyolcas öreg honvédek koszorút tesz-nek a *Szent György* terén álló s az 1849-iki os-trom alkalmával elvérzett osztrák katonák emlé-kezetét őrző, ugynevezett *Hentzi-szoborra*. Az ünnepiességek ez a kettős mozzanata ország és világ előtt hirdetni fogja azt az őszinte, nyílt és lovasias gondolkozást, mely a magyar nemzetnek őseitől örökölt nemes tulajdonsága s mely a ki-békülésnek természetes és szükséges következe-sként a királyt, a nemzetet és a hadsereget érze-lemben és gondolkodásban egyesíti.*)

Irányi Dániel, az országos függetlenségi és 48-as pártkör elnöke Nyiregyházán súlyosan meg-betegedett.

Különtételek.

(Az időjárás.) nagy hirtelenséggel téliesre fordult. Szép, nagyon szép őszi napokra, minden átmenet nélkül s egyszerre, didergő hideg követ-kezett. Október 18-án, pogány hideg szelek szár-nyán, rajtkon csapat a tél. A hőmérő, melynek képesítője még az előtte való napon 18—20 fokos melegben sütkérezett, rohamosan esett, le egészen a fagyos, zuzmarás pontig. De nemcsak hideget, hanem esőt is hoztak a kemény északi szelek. Okt. 20-án egész délután és éjjel, valamint teg-napra virradólag is szakadó eső volt, később egész d. e. folytonosan szitált. A Magashegy színváltozása, t. i. hogy az erdőszög zöldje vérpírosra cserélődött, és a falevél hullása hirdette mutatja a külső szép-szég mulandóságát, — a por- hamu- semminek temetői hangulatát.

(Kinevezés.) A kir. pénzügyminiszter *Bárcsy* Barna vármegyei napidijast, a pénzügyminiszeri-umba számgyakorló jelöltté nevezte ki.

(Vadászat.) Ma egy hete a *Klein* Nándor nagybirtokos csörgői bérletéhez tartozó mikóházi erdőszögben hajtó-vadászat volt. S.-A.-Ujhely, N.-Toronya és Csörgő vadászai találkoztak reg-gel 8 kor a Bosva-hídjánál, hol az előbb említett nagybirtokos és kedves fia, *György*, lekötözött szivességgel s nagy előkészülettel fogadták az oda érkező vendégeket. *Szt-Hubert* nem kedvezett ugyan a jágereknék, sőt inkább nagyon is pártját fogta a pagonyok lakóinak, mert csodálatos módon hat db. vaddisznót vezért ki a halál torkából, ha-nem azért a kitűnő hegyi levegőben fürdőzött va-dász-társaság pompás hangulattal érkezett meg a »tanyára,« hol d. u. 2-kor lukullusi ebéd várta a legjobb jáger-étvágyat. A bordói felszolgálása al-kalmával hatásos pohárköszöntő éltette a gondos házigazdát. Ebéd után még két hajást rendeztek, de szintén sikertelenül. Estére a csörgői kastély várta és fogadta meleg vendégszeretettel s dú-san felterített asztallal a fáradt társaságot. A pezsgő öntésénél a ház magas műveltségű és tiszteletre-méltó úrnőjeért, aztán férjeért, *Klein* Nándorért, üritettek vidám áldomás-pohárt. Késő éjjel volt már, mikor a vendégek a »viszontlátás« megigé-résével vettek búcsút a koztiszteletnek örvendő családtól.

(Eljegyzések.) *Finkei* Pál, kis-várdai kir. aljára-sbíró, lapunknak volt munkatársa, f. hó 15-én váltott jegyet *Özv. Szantgyörgyi* Józsefné, kedves leányával, *Erzsike*vel. Állandó boldogság kísérje e frigyét! — *Urbán* Ferenc, a sátoralja-ujhelyi járás tb. főszolgabírája, f. hó 15-én jegyezte el *Löcherer* Jankát, *Löcherer* Tamás, volt rimaszom-bati járásbíró szeretetreméltó leányát. Legyenek boldogok!

(Tiszteletdíj kölyök-agaroknak.) A folyó évi október hó 28- és 29-re kitűzött agar-versenyre *Andrássy Géza* gróf, egyesületi elnök ömeltósága, a kölyök-agarak részére egy tiszteletdíjat adott. — Van szerencsém ennek folytán tudatni, hogy a fent jelzett napokon nemcsak *elegy agar-ver-seny*, hanem *kölyök-verseny* is lesz. Ezen versenyre is az elegy agar-verseny feltételei érvényesek. S.-A.-Ujhely, 1892. év október hó 18. *Dokus* Gyula, egyesületi titkár.

(A »Zemplén« 1893 évi képes naptára) tel-jesen kész. Legutolsó szedés-formái lapunk jelen számának megjelenése után kerültek a sajtó alá. Jövő számunkban a naptárt részletesen ösmertetni fogjuk.

(Esküvő.) A »Zemplén« könyvnyomtató in-tézet művezetőjének nővérét, *Werner* Etelka kis-asszonyt, f. hó 25-én veszi magának házastársul *Friss* Herci s.-a.-ujhelyi lakos, órászület tulajdo-nos. A »status-quo« izraelita imaházban d. u. 2 órakor történő esketést egy szűkebb körű lakoma, ezt ismét esteli 8 órakor táncmulatság követi. Legyen a boldog ifjú párnak egész élete lako-dalmi vígság!

(Pestiket elfogták!) *Pestik*, a vármegye lakos-ságának ez az éjjel nappal retteggett réme, fogva van. Balszerencséje folyó hó 16-án, vasárnap haj-nalban, Gálszécs községben a csendőrség kezébe

*) Lapunk nyomtatása közben értesültünk, hogy a szo-bor-leleplezés, az országos honvéd egyesület középonti vá-lasztmányának egy sajtóalatos határozata miatt, mely a honvéd egyesületek országos közgyűlése elé felebbeztetett, — halasz-tást szenved.

Szerk.

juttatta. Lehet mondani, a sorsnak különös játéka, hogy ugyanaz a csendőr őrsvezető, *Jung* Lajos, és csaknem azon a helyen fogta el *Pestiket*, kinek kézei közül aug. 4-én, Gálszécs községnek *Terna* nevű utcájáról, sikerült elmenekülnie. Gálszécsi levelezőnk, ki az elfogatás körülményeit magától a csendőrségtől tudta meg és később *Pestik*nél is látogatás-t tett s vele hosszabban beszél-getett, a következő tudósítást küldötte a »Zem-plén« olvasói számára: *Pestik*, folyó hó 15-én estve, állítólag Galicziából jöve, a m.-laborczi vonattal a tőke-terebesi állomásra érkezett és az ott kint levő egyik gálszécsi bérkocsiba ülve, meghagyta a kocsinak, hogy egyelőre szállítsa be ötöt Gálszécsre, másnap, vasárnap reggel pe-dig három órakor vigye el a szmszéd Abauj-Torna vármegyének *Bogdány* nevű községébe. A Gálszécsről való bérkocsis azt a kívánságot, hogy vele Gálszécsbe menjen, ellenvetés nélkül teljesítette, de hogy *Bogdány*ba is elmehessen, annak telje-sítését gazdájának *Spire* József (Trajber) fiakkeres-nek az engedelmétől tette függővé. A Terebestől tizenegy kilométernyi távolságra eső Gálszécsbe érkezvén, *Pestik* a bérkocsitulajdonos udvarán száll-tott le, hol a 2 ft viteldíjat ki is fizette, s felkérte *Treiber*-t, hogy jókor hajnalba vitesse el ötöt *Bog-dány*ba. *Treiber* nem mutatott erre nagy hajlan-dóságot, mert, úgymond, *Pestik* ezen a vidéken ögyelevén, nem örömet indul éjszaka utnak. Az igazi *Pestik* *Treiber*-t megnyugtatóván avval, hogy az ő biztos tudomása szerint *Pestik* most Galiciában tartózkodik, az alkuegyességet meg-kötötték s *Pestik* a 6 ftnyi viteldíjat legott ki is fizette, meghagyván egyúttal, hogy amennyiben ő éjjel után 2 órakor eljön fogatni, a kocsit készen legyen. Így megegyezvén, *Pestik* eltávozott. *Treiber*-nek, csak egy otletszerűen, ez az idegen ember gyanusnak tűnve fel, elment a csendőr laktanyába s a történeteket ott *Jung* Lajos őrsve-zetőnek elbeszélte. Bár sem *Treiber*-nek sem a csendőrségnek nem volt sejtelve arról, hogy a kiról szó van az nem más mint *Pestik*, sőt az őrsvezetőnek gyanújára *Treiber* még erősítette is, hogy biztosan tudja hogy az az idegen utas nem *Pestik*, mert már egyszer szállította őt ide Gál-szécsre tehát tetőtől-talpig alaposan ösmeri is, — mindazonáltal az őrsvezető megállapította a tervet, s meghagyta *Treiber*-nek, hogy ő maga üljön a kocsira, s majd midőn Gálszécsről kimenve elérik a zebegnyői hajlásban az izraelita temetőt, hol a csendőrök megbújhatnak, lassítsa meg fogatát, hogy a csendőrség az idegen kiletéről meggyőző-dhessék, miután éjjeli szállását *Pestik* még *Treiber*-nek sem árulta el. Az így előkészített terv alapján *Jung* őrsvezető vasárnap hajnalán két óra előtt már felkészült s pontban 2 órakor két csendőr-társával kivonult a laktanyából, hogy a mondott helyen jó előre elrejtessék magukat. *Gálszécs* városnak *Zebegnyő* felé eső utcáján menve, már majdnem az utca végéhez közeledtek, midőn *Jung* őrsvezető a végső házak egyikénél a palánk mel-lett egy sötét alakot pillantott meg, mely a palánk és az akácfa árnyékában igyekezett meghuzódni. A csendőrök már oly közel jártak, hogy ez az alak maga is jobbnak látta a sötétségbe bizakodva egy helyben maradni, mint megmozdulással magát feltűnővé tenni. Így sikerült a csendőröknek köz-vetetlen a sötét alakhoz jutni s hozzá *Megállj ki vagy?* felszólítást intézni. Ugy látszik *Pestik* készen volt, mert midőn az oldalán függő revolver után kapott, a csendőrök fegyvereiket mellének szögezvén a csöbe eresztették töltényei-keket s felhívták, hogy két kezét emelje föl, külön-ben leövik. A csendőrök előtt ekkor még ismer-etlen egyén a felhívásnak engedelmeskedett, mire aztán karjainál fogva a csendőrök megragad-ták. Így bekerült az ismeretlen ember a csendőr lak-tanyába, hol a csendőrök, de különösen az őrs-vezető midőn felismerte, csaknem magukon kívül voltak örömlükben, s az őrsvezető így kiáltott föl: *Szeressz Miska! Hát te vagy az?* (Tudvalevő, hogy *Pestik*-nek igazi neve *Szarvas* Mihály) Miskát pedig legott összeláncolták. Ily helyzetben találta *Pestiket* másnap reggel tudósítónk midőn látoga-tására ment. Gálszécsen oly izgalmat keltett az elfogatás híre, hogy korán reggel az emberek egymást jártak költögetni a hírrel; az utcákon, főként a laktanya előtt pedig a kíváncsiak sokasága csak úgy hemzsegett. *Pestik*, mint egy megszá-nyalt madár, úgy gubbasztott láncával egy szék-en, egykedvűen nézve a szemlélésére összeegyült kíváncsiak tömegét. Én felkértem, hogy három hónapos, viszontagsággal teljes élettörténetéből beszéljen nekem érdekes dolgokat; mire ő, habár még nagyon megvolt illetődve, megígérte, hogy most már mindent és igazán el fog nekem mon-dani, amit azoiban, mint a fejleményekből ki fog tűnni, nem tartott meg. Kezdtém vele való beszél-getésemet azon az időponon, mikor március ha-vában Amerikába megkísértett kivándorlása alkal-mával a kassai rendőrség részéről elkobozott 130 forintját a szolgabírói hivataltól visszakapta. Akkor, úgymond, becsületesen akartam élni s éltem volna is, ha Amerikába kijuthatok, így is feltettem magamban, hogy tisztességes munkához látok s ezért mentem be még március havában S.-A.-Ujhelybe *Soltész* Julianna nevű unokatest-

Folytatás a mellékleten

Ezt akarjuk, de mindnyájan akarjuk szóval és tettel. Akkor, akkor talán jövőnk biztosítva, s hazánk nyugodt és boldog lesz.

Zseltay Bogdán.

Vármegyei ügyek.

A várm. közig. bizottság f. hó 24-én, d. e. 9 órakor rendkívüli gyűlést tart. Tárty: a to-kaji köztemető ügyében beadott felebbezésnek harmadik fokban leendő elbírálása.

Hivatalok vizsgálata. Főispán ömeltósága f. hó 17-én S.-A.-Ujhelyben, 18-án pedig K.-Hel-meczen foglalatokodott a szolgabírói hivatalok ügymenetének megvizsgálásával, s mint a többi nyolc, úgy ebben a két járásban is megnyugtató rendet, pontosságot, a pénzkezelés körül pedig szakzszerű, hűség, a vonatkozó törvényeknek és törvényes szabályoknak megfelelő eljárást tapasztalt; mégis a bodrogközi járás területén régiebb közmunkaváltások és folyó törvényhatósági útdó-kiróvások címén nagy összegekre emelkedő hátrá-lékok mutatkoztak, minthogy a főszolgabíró elő-adása szerint a közmunkaváltás hátralékai na-gyobb részben behajthatatlanok, ezeknek közsé-genkinti leszámolása, amazoknak pedig legerélye-sebb behajtása, felelősség terhével, a főszolgabi-rónak kötelességévé tétetett. — Főispán ömeltó-sága, mint értesültünk, a jövő héten a vármegye középonti hivatalainak megvizsgálását fogja tel-jesíteni.

Hirek a nagyvilágból.

Csehországban, a piseki kerületben levő *Di-etrichstein* helységben, egy Budapestről oda vissz-a-tért egyén kolerába esett és meghalt.

Hamburgban a kolera, úgy látszik, szünetel, legalább az utolsó huszonnégy óra folyása alatt egyetlenegy újabb megbetegedést sem jelentettek.

Románia és Görögország között igen feszült viszony állott be, ennek következtében a két or-szág kormánya megszakított egymással minden közlekedést.

Hirek az országból.

Szőgyény-Marich László, Ófelsége személye körüli miniszter, berlini nagykövetté nevezetett ki. Utódául *Andrássy* Gyula gf. országos képviselőt is emlegetik.

Az első husz koronások-, vagy *Ferencz-Jó-zsef-aranyok*-ból a köröczai pénzverőkben e hét folyamán már 50,000 db. elkészült.

Az elesett vitézeknek, vagyis 1849-ben a Budavára hősiességét elfoglalásánál kiszenvedett honvé-deknek a tabáni temetőben országos közadakozás ból emelt szobrát a jövő hó 2-án fogják ünnepiesen leleplezni. E kegyeletes ünnepen a nemzeti kiengesztelődés magasztos ténye jut kifejezésre. Ugyanis Ófelsége parancsára kivonulnak a közös hadseregbe-li ezredek is a temetőbe és *Lobkovits* hg. fő hadtestparancsnok a szobor talapzatára koszorút helyez, melynek felirata *«Az elesett vitézeknek.»* A koszoru letételekor a diszszázad megadja a disz-lövéseket. Az ünneplők serege azután Budára jön

Ugyanigy bánhatnak más, lugban nem mos-ható tárgyakkal is, — pl. kanapéval, párnával, székekkel, vánkossal, matraccéllal.

7. A padlót, az edényeket, a nyoszolya fá-ját és efféléket, miket a beteg beszennyezett, forró luggal surolják, illetve sűrű mézstejjel itassak be.

8. Járvány idején tartsa mindenki tisztán a kezét, száját és az egész testét. Kezünket minden evés előtt mossuk meg vízben, szappannal vagy ecettel. Szánkat öblítsük evés előtt vízzel vagy ecettel. Nyalunkat ne nyeljük le, mielőtt szánkat meg nem mossuk.

9. Élelmi szerünk és italunk tiszta legyen. Ne igyunk állott vizet; sőt a friss vizet is jó előbb felforralni és kevés borral inni. Semmiféle hideg, állott étel ne együnk meg, hanem csupán frissen sültet, főttet, piritottat.

10. Gyomrunkat, beleinket tartsuk rendben, okos életmóddal. Pálinka, konyak, bor megárt, ha sokat iszunk, nem hogy használja. A hasmenést ne hanyagoljuk el, ne gyógyitgassuk koleracsöppök-vel, hanem forduljunk orvoshoz és tartsunk diétát.

11. A beteget jó szívvél és türelemmel ápol-ják és melegen tartják, a míg orvos érkezik. Az ápoló, ha kezét, száját, ruháját tisztán tartja, nem forog veszedelemben.

12. A lakást tartsák tisztán, szárazon és szellősen; söpörjék szorgalmasan s a port nedves ruhával töröljék le.

A szennyes és fertőzött lakást kimeszeléssel, a padlónak forró luggal felsurolásával lehet tisztítani és dezinficiálni.

és a negyvennyolcas öreg honvédek koszorút tesz-nek a *Szent György* terén álló s az 1849-iki ost-rom alkalmával elvérzett osztrák katonák emlé-kezetét őrző, ugynevezett *Hentzi*-szoborra. Az ünnepiességek ez a kettős mozzanata ország és világ előtt hirdetni fogja azt az őszinte, nyílt és lovagias gondolkodást, mely a magyar nemzetnek őseitől örökölt nemes tulajdonsága s mely a ki-békülésnek természetes és szükséges következtése-ként a királyt, a nemzetet és a hadsereget érze-lemben és gondolkodásban egyesíti.*

Irányi Dániel, az országos függetlenségi és 48-as pártkör elnöke Nyiregyházán súlyosan meg-betegedett.

Különtétel.

(Az időjárás,) nagy hirtelenséggel téliesre fordult. Szép, nagyon szép őszi napokra, minden átmenet nélkül s egyszerre, didergő hideg követ-kezett. Október 18-án, pogány hideg szelek szár-nyán, rajtuk csapott a tél. A hőmérő, melynek kénesője még az előtte való napon 18—20 fokos melegben sütkezett, rohamosan esett, le egészen a fagyos, zuzmarás pontig. De nemcsak hideget, hanem esőt is hoztak a kemény északi szelek. Okt. 20-án egész délután és éjjel, valamint teg-napra virradólag is szakadó eső volt, később egész d. e. folytonosan szitált. A Magashegy színváltozása, t. i. hogy az erdőség zöldje vérpírosra cserélődött, és a falevél hullása hirdette mutatja a külső szép-ség mulandóságát, — a por- hamu- semminek temetői hangulatát.

(Kinevezés) A kir. pénzügyminiszter *Bárcsy*

Barna penzügyminis-terre ki-

a *Klein* Nándor tartozó mikóházi lt. S.-A.-Ujhely,

találkoztak reg-gel 8 nagybi-vegyés-érkező

a jáge- a pag- db. va-

nem a- dász-tá- stanyá-

legjobb- kalmár- házigá- de szü-

várta- san fel- öntésé- méltó- üritette- már, r- résével- családt-

rásbíró- váltott- leányá- e frigy- járás t- *Locher*-

batí já- boldog-

(október- *András*- a köly- — Va-

a fent- *seny*, h- is az- S.-A.-U- egysül-

(jesen k- számár- Jövő s- fogjuk-

tézet- asszony- *Friss* E- nos. A- órákor- ezt ism- Legyet- dalmi-

(Pestszé- *András*), a vármegye lakos- ságának ez az éjjel nappal rettegett réme, fogva van. Balszerencsége folyó hó 16-án, vasárnap haj- nalban, Gálszécs községben a csendőrség kezébe

*) Lapunk nyomtatása közben értesültünk, hogy a szo- bor-leleplezés, az országos honvéd egyesület középonti vá- lasztmányának egy sajuálatos határozata miatt, mely a honvéd egyesületek országos közgyűlése elé felebbeztetett, — halasz- tást szenved.

*) Lapunk nyomtatása közben értesültünk, hogy a szo- bor-leleplezés, az országos honvéd egyesület középonti vá- lasztmányának egy sajuálatos határozata miatt, mely a honvéd egyesületek országos közgyűlése elé felebbeztetett, — halasz- tást szenved.

*) Lapunk nyomtatása közben értesültünk, hogy a szo- bor-leleplezés, az országos honvéd egyesület középonti vá- lasztmányának egy sajuálatos határozata miatt, mely a honvéd egyesületek országos közgyűlése elé felebbeztetett, — halasz- tást szenved.

*) Lapunk nyomtatása közben értesültünk, hogy a szo- bor-leleplezés, az országos honvéd egyesület középonti vá- lasztmányának egy sajuálatos határozata miatt, mely a honvéd egyesületek országos közgyűlése elé felebbeztetett, — halasz- tást szenved.

*) Lapunk nyomtatása közben értesültünk, hogy a szo- bor-leleplezés, az országos honvéd egyesület középonti vá- lasztmányának egy sajuálatos határozata miatt, mely a honvéd egyesületek országos közgyűlése elé felebbeztetett, — halasz- tást szenved.

*) Lapunk nyomtatása közben értesültünk, hogy a szo- bor-leleplezés, az országos honvéd egyesület középonti vá- lasztmányának egy sajuálatos határozata miatt, mely a honvéd egyesületek országos közgyűlése elé felebbeztetett, — halasz- tást szenved.

*) Lapunk nyomtatása közben értesültünk, hogy a szo- bor-leleplezés, az országos honvéd egyesület középonti vá- lasztmányának egy sajuálatos határozata miatt, mely a honvéd egyesületek országos közgyűlése elé felebbeztetett, — halasz- tást szenved.

*) Lapunk nyomtatása közben értesültünk, hogy a szo- bor-leleplezés, az országos honvéd egyesület középonti vá- lasztmányának egy sajuálatos határozata miatt, mely a honvéd egyesületek országos közgyűlése elé felebbeztetett, — halasz- tást szenved.

juttatta. Lehet mondani, a sorsnak különös játéka, hogy ugyanaz a csendőr őrsvezető, *Jung* Lajos, és csaknem azon a helyen fogta el *Pestik*-et, kinék kezei közül aug. 4-én, Gálszécs községnek *Terna* levelezőnk, ki az elfogatás körülményeit magától a csendőrségtől tudta meg és később *Pestik*-nél is látogatás-t tett s vele hosszasan beszél- getett, a következő tudósítást küldötte a *Zem- plén*- olvasói számára: *Pestik*, folyó hó 15-én estve, állítólag Galicziából jöve, a m.-laborczi vonattal a tőke-terebesi állomásra érkezett és az ott kint levő egyik gálszécsi bérkocsiba ülven, meghagyta a kocsinak, hogy egyelőre szállítsa be ötét Gálszécsre, másnap, vasárnap reggel pe- dig három órakor vigye el a szmszéd *Abauj*-Torna- vármegyének *Bogdány* nevű községébe. A Gálszécs ról való bérkocsis azt a kívánságot, hogy vele Gálszécsbe menjen, ellenvetés nélkül teljesítette, de hogy *Bogdány*-ba is elmehessen, annak telje- sítését gazdájának *Spire* József (Trajber) fiakkeres- nek az engedelmétől tette függővé. A Terebestől tizenegy kilométernyi távolságra eső Gálszécsbe érkezőnk, *Pestik* a bérkocsitulajdonos udvarán szál- lított le, hol a 2 ft viteldíjat ki is fizette, s felkérte *Treiber*-t, hogy jókor hajnalba vitesse el ötét *Bog- dány*-ba. *Treiber* nem mutatott erre nagy hajlan- dóságot, mert, úgymond, *Pestik* ezen a vidéken ögyeleggén, nem örömet indul éjszaka utnak. Az igazi *Pestik* *Treiber*-t megnyugtattván avval, hogy az ő biztos tudomása szerint *Pestik* most Galiciában tartózkodik, az alkuegyességet meg- kötötték s *Pestik* a 6 ftnyi viteldíjat legott ki is fizette, meghagyván egyuttal, hogy amennyiben ő éjjel után 2 órakor eljön fogatni, a kocsi ké- szen legyen. Így megegyezvén, *Pestik* eltávozott. *Treiber*-nek, csak úgy ötletszerűen, ez az idegen ember gyanusnak tűnven fel, elment a csendőr laktanyába s a történeteket ott *Jung* Lajos őrsve- zetőnek elbeszélte. Bár sem *Treiber*-nek sem a csendőrségnek nem volt sejtelve arról, hogy a kiról szó van az nem más mint *Pestik*, sőt az őrsvezetőnek gyanújára *Treiber* még erősítette is, hogy biztosan tudja hogy az az idegen utas nem *Pestik*, mert már egyszer szállította őt ide Gál- szécsre tehát tetőtől-talpig alaposan ismeri is, — mindazonáltal az őrsvezető megállapította a tervet, s meghagyta *Treiber*-nek, hogy ő maga üljön a kocsira, s majd midőn Gálszécsről kimenve elérik a zebegnyői hajlásban az izraelita temetőt, hol a csendőrök megbújhatnak, lassítsa meg fogatát, hogy a csendőrség az idegen kilétéről meggyőződ- hessék, miután éjjeli szállását *Pestik* még *Treiber*- nek sem árulta el. Az így előkészített terv alapján *Jung* őrsvezető vasárnap hajnalán két óra előtt már felkészült s pontban 2 órakor két csendőr- társával kivonult a laktanyából, hogy a mondott helyen jó előre elrejtessék magukat. *Gálszécs* városnak *Zebegnyő* felé eső utcáján menve, már majdnem az utca végéhez közeledtek, midőn *Jung* őrsvezető a végső házak egyikénél a palánk mel- lett egy sötét alakot pillantott meg, mely a palánk és az akácfa árnyékában igyekezett meghuzódni. A csendőrök már oly közel jártak, hogy ez az alak maga is jobbnak látta a sötétségbe bizakodva egy helyben maradni, mint megmozdulással magát feltűnővé tenni. Így sikerült a csendőröknek köz- vetlenül a sötét alakhoz jutni s hozzá *Megállj ki vagy?* felszólítást intézni. Ugy látszik *Pestik* készületlen volt, mert midőn az oldalán függő revolver után kapott, a csendőrök fegyvereiket mellének szögezvén a csöbe eresztették töltényei- ket s felhívták, hogy két kezét emelje föl, külön- ben leövik. A csendőrök előtt ekkor még ismer-etlen egyén a felhívásnak engedelmeskedett, mire aztán karjainál fogva a csendőrök megragad- ták. Így bekerült az ismeretlen ember a csendőr lak- tanyába, hol a csendőrök, de különösen az őrs- vezető midőn felismerte, csaknem magukon kívül voltak örömlükben, s az őrsvezető így kiáltott föl: *Szervuss Miska! Hát te vagy az?* (Tudvalevő, hogy *Pestik*-nek igazi neve *Szarvas* Mihály) Miskát pedig legott összeláncolták. Ily helyzetben találta *Pestik*-et másnap reggel tudósítónk midőn látoga- tására ment. Gálszécsen oly izgalmat keltett az elfogatás híre, hogy korán reggel az emberek egymást jártak költögetni a hírrel; az utcákon, főként a laktanya előtt pedig a kíváncsiak sokasága csak úgy hemzsegett. *Pestik*, mint egy megszá- nyalt madár, úgy gubbasztott láncával egy szé- ken, egykedvűen nézve a szemlélésére összegyűlt kíváncsiak tömegét. Én felkértem, hogy három hónapos, viszontagsággal teljes élettörténetéből beszéljen nekem érdekes dolgokat; mire ő, habár még nagyon megvolt illetődve, megígérte, hogy most már mindent és igazán el fog nekem mon- dani, amit azokban, mint a fejleményekből ki fog tűnni, nem tartott meg. Kéztem vele való beszél- getésemet azon az időpontra, mikor március ha- vában Amerikába megkísértett kivándorlása alkalmával a kassai rendőrség részéről elkobozott 130 forintját a szolgabírói hivataltól visszakapta. Akkor, úgymond, becsületesen akartam élni s éltém volna is, ha Amerikába kijuthatok, így is láttam magamban, hogy tisztességes munkához látok s ezért mentem be még március havában S.-A.-Ujhelybe *Soltész* Juliánna nevű unokatest-

juttatta. Lehet mondani, a sorsnak különös játéka, hogy ugyanaz a csendőr őrsvezető, *Jung* Lajos, és csaknem azon a helyen fogta el *Pestik*-et, kinék kezei közül aug. 4-én, Gálszécs községnek *Terna* levelezőnk, ki az elfogatás körülményeit magától a csendőrségtől tudta meg és később *Pestik*-nél is látogatás-t tett s vele hosszasan beszél- getett, a következő tudósítást küldötte a *Zem- plén*- olvasói számára: *Pestik*, folyó hó 15-én estve, állítólag Galicziából jöve, a m.-laborczi vonattal a tőke-terebesi állomásra érkezett és az ott kint levő egyik gálszécsi bérkocsiba ülven, meghagyta a kocsinak, hogy egyelőre szállítsa be ötét Gálszécsre, másnap, vasárnap reggel pe- dig három órakor vigye el a szmszéd *Abauj*-Torna- vármegyének *Bogdány* nevű községébe. A Gálszécs ról való bérkocsis azt a kívánságot, hogy vele Gálszécsbe menjen, ellenvetés nélkül teljesítette, de hogy *Bogdány*-ba is elmehessen, annak telje- sítését gazdájának *Spire* József (Trajber) fiakkeres- nek az engedelmétől tette függővé. A Terebestől tizenegy kilométernyi távolságra eső Gálszécsbe érkezőnk, *Pestik* a bérkocsitulajdonos udvarán szál- lított le, hol a 2 ft viteldíjat ki is fizette, s felkérte *Treiber*-t, hogy jókor hajnalba vitesse el ötét *Bog- dány*-ba. *Treiber* nem mutatott erre nagy hajlan- dóságot, mert, úgymond, *Pestik* ezen a vidéken ögyeleggén, nem örömet indul éjszaka utnak. Az igazi *Pestik* *Treiber*-t megnyugtattván avval, hogy az ő biztos tudomása szerint *Pestik* most Galiciában tartózkodik, az alkuegyességet meg- kötötték s *Pestik* a 6 ftnyi viteldíjat legott ki is fizette, meghagyván egyuttal, hogy amennyiben ő éjjel után 2 órakor eljön fogatni, a kocsi ké- szen legyen. Így megegyezvén, *Pestik* eltávozott. *Treiber*-nek, csak úgy ötletszerűen, ez az idegen ember gyanusnak tűnven fel, elment a csendőr laktanyába s a történeteket ott *Jung* Lajos őrsve- zetőnek elbeszélte. Bár sem *Treiber*-nek sem a csendőrségnek nem volt sejtelve arról, hogy a kiról szó van az nem más mint *Pestik*, sőt az őrsvezetőnek gyanújára *Treiber* még erősítette is, hogy biztosan tudja hogy az az idegen utas nem *Pestik*, mert már egyszer szállította őt ide Gál- szécsre tehát tetőtől-talpig alaposan ismeri is, — mindazonáltal az őrsvezető megállapította a tervet, s meghagyta *Treiber*-nek, hogy ő maga üljön a kocsira, s majd midőn Gálszécsről kimenve elérik a zebegnyői hajlásban az izraelita temetőt, hol a csendőrök megbújhatnak, lassítsa meg fogatát, hogy a csendőrség az idegen kilétéről meggyőződ- hessék, miután éjjeli szállását *Pestik* még *Treiber*- nek sem árulta el. Az így előkészített terv alapján *Jung* őrsvezető vasárnap hajnalán két óra előtt már felkészült s pontban 2 órakor két csendőr- társával kivonult a laktanyából, hogy a mondott helyen jó előre elrejtessék magukat. *Gálszécs* városnak *Zebegnyő* felé eső utcáján menve, már majdnem az utca végéhez közeledtek, midőn *Jung* őrsvezető a végső házak egyikénél a palánk mel- lett egy sötét alakot pillantott meg, mely a palánk és az akácfa árnyékában igyekezett meghuzódni. A csendőrök már oly közel jártak, hogy ez az alak maga is jobbnak látta a sötétségbe bizakodva egy helyben maradni, mint megmozdulással magát feltűnővé tenni. Így sikerült a csendőröknek köz- vetlenül a sötét alakhoz jutni s hozzá *Megállj ki vagy?* felszólítást intézni. Ugy látszik *Pestik* készületlen volt, mert midőn az oldalán függő revolver után kapott, a csendőrök fegyvereiket mellének szögezvén a csöbe eresztették töltényei- ket s felhívták, hogy két kezét emelje föl, külön- ben leövik. A csendőrök előtt ekkor még ismer-etlen egyén a felhívásnak engedelmeskedett, mire aztán karjainál fogva a csendőrök megragad- ták. Így bekerült az ismeretlen ember a csendőr lak- tanyába, hol a csendőrök, de különösen az őrs- vezető midőn felismerte, csaknem magukon kívül voltak örömlükben, s az őrsvezető így kiáltott föl: *Szervuss Miska! Hát te vagy az?* (Tudvalevő, hogy *Pestik*-nek igazi neve *Szarvas* Mihály) Miskát pedig legott összeláncolták. Ily helyzetben találta *Pestik*-et másnap reggel tudósítónk midőn látoga- tására ment. Gálszécsen oly izgalmat keltett az elfogatás híre, hogy korán reggel az emberek egymást jártak költögetni a hírrel; az utcákon, főként a laktanya előtt pedig a kíváncsiak sokasága csak úgy hemzsegett. *Pestik*, mint egy megszá- nyalt madár, úgy gubbasztott láncával egy szé- ken, egykedvűen nézve a szemlélésére összegyűlt kíváncsiak tömegét. Én felkértem, hogy három hónapos, viszontagsággal teljes élettörténetéből beszéljen nekem érdekes dolgokat; mire ő, habár még nagyon megvolt illetődve, megígérte, hogy most már mindent és igazán el fog nekem mon- dani, amit azokban, mint a fejleményekből ki fog tűnni, nem tartott meg. Kéztem vele való beszél- getésemet azon az időpontra, mikor március ha- vában Amerikába megkísértett kivándorlása alkalmával a kassai rendőrség részéről elkobozott 130 forintját a szolgabírói hivataltól visszakapta. Akkor, úgymond, becsületesen akartam élni s éltém volna is, ha Amerikába kijuthatok, így is láttam magamban, hogy tisztességes munkához látok s ezért mentem be még március havában S.-A.-Ujhelybe *Soltész* Juliánna nevű unokatest-

juttatta. Lehet mondani, a sorsnak különös játéka, hogy ugyanaz a csendőr őrsvezető, *Jung* Lajos, és csaknem azon a helyen fogta el *Pestik*-et, kinék kezei közül aug. 4-én, Gálszécs községnek *Terna* levelezőnk, ki az elfogatás körülményeit magától a csendőrségtől tudta meg és később *Pestik*-nél is látogatás-t tett s vele hosszasan beszél- getett, a következő tudósítást küldötte a *Zem- plén*- olvasói számára: *Pestik*, folyó hó 15-én estve, állítólag Galicziából jöve, a m.-laborczi vonattal a tőke-terebesi állomásra érkezett és az ott kint levő egyik gálszécsi bérkocsiba ülven, meghagyta a kocsinak, hogy egyelőre szállítsa be ötét Gálszécsre, másnap, vasárnap reggel pe- dig három órakor vigye el a szmszéd *Abauj*-Torna- vármegyének *Bogdány* nevű községébe. A Gálszécs ról való bérkocsis azt a kívánságot, hogy vele Gálszécsbe menjen, ellenvetés nélkül teljesítette, de hogy *Bogdány*-ba is elmehessen, annak telje- sítését gazdájának *Spire* József (Trajber) fiakkeres- nek az engedelmétől tette függővé. A Terebestől tizenegy kilométernyi távolságra eső Gálszécsbe érkezőnk, *Pestik* a bérkocsitulajdonos udvarán szál- lított le, hol a 2 ft viteldíjat ki is fizette, s felkérte *Treiber*-t, hogy jókor hajnalba vitesse el ötét *Bog- dány*-ba. *Treiber* nem mutatott erre nagy hajlan- dóságot, mert, úgymond, *Pestik* ezen a vidéken ögyeleggén, nem örömet indul éjszaka utnak. Az igazi *Pestik* *Treiber*-t megnyugtattván avval, hogy az ő biztos tudomása szerint *Pestik* most Galiciában tartózkodik, az alkuegyességet meg- kötötték s *Pestik* a 6 ftnyi viteldíjat legott ki is fizette, meghagyván egyuttal, hogy amennyiben ő éjjel után 2 órakor eljön fogatni, a kocsi ké- szen legyen. Így megegyezvén, *Pestik* eltávozott. *Treiber*-nek, csak úgy ötletszerűen, ez az idegen ember gyanusnak tűnven fel, elment a csendőr laktanyába s a történeteket ott *Jung* Lajos őrsve- zetőnek elbeszélte. Bár sem *Treiber*-nek sem a csendőrségnek nem volt sejtelve arról, hogy a kiról szó van az nem más mint *Pestik*, sőt az őrsvezetőnek gyanújára *Treiber* még erősítette is, hogy biztosan tudja hogy az az idegen utas nem *Pestik*, mert már egyszer szállította őt ide Gál- szécsre tehát tetőtől-talpig alaposan ismeri is, — mindazonáltal az őrsvezető megállapította a tervet, s meghagyta *Treiber*-nek, hogy ő maga üljön a kocsira, s majd midőn Gálszécsről kimenve elérik a zebegnyői hajlásban az izraelita temetőt, hol a csendőrök megbújhatnak, lassítsa meg fogatát, hogy a csendőrség az idegen kilétéről meggyőződ- hessék, miután éjjeli szállását *Pestik* még *Treiber*- nek sem árulta el. Az így előkészített terv alapján *Jung* őrsvezető vasárnap hajnalán két óra előtt már felkészült s pontban 2 órakor két csendőr- társával kivonult a laktanyából, hogy a mondott helyen jó előre elrejtessék magukat. *Gálszécs* városnak *Zebegnyő* felé eső utcáján menve, már majdnem az utca végéhez közeledtek, midőn *Jung* őrsvezető a végső házak egyikénél a palánk mel- lett egy sötét alakot pillantott meg, mely a palánk és az akácfa árnyékában igyekezett meghuzódni. A csendőrök már oly közel jártak, hogy ez az alak maga is jobbnak látta a sötétségbe bizakodva egy helyben maradni, mint megmozdulással magát feltűnővé tenni. Így sikerült a csendőröknek köz- vetlenül a sötét alakhoz jutni s hozzá *Megállj ki vagy?* felszólítást intézni. Ugy látszik *Pestik* készületlen volt, mert midőn az oldalán függő revolver után kapott, a csendőrök fegyvereiket mellének szögezvén a csöbe eresztették töltényei- ket s felhívták, hogy két kezét emelje föl, külön- ben leövik. A csendőrök előtt ekkor még ismer-etlen egyén a felhívásnak engedelmeskedett, mire aztán karjainál fogva a csendőrök megragad- ták. Így bekerült az ismeretlen ember a csendőr lak- tanyába, hol a csendőrök, de különösen az őrs- vezető midőn felismerte, csaknem magukon kívül voltak örömlükben, s az őrsvezető így kiáltott föl: *Szervuss Miska! Hát te vagy az?* (Tudvalevő, hogy *Pestik*-nek igazi neve *Szarvas* Mihály) Miskát pedig legott összeláncolták. Ily helyzetben találta *Pestik*-et másnap reggel tudósítónk midőn látoga- tására ment. Gálszécsen oly izgalmat keltett az elfogatás híre, hogy korán reggel az emberek egymást jártak költögetni a hírrel; az utcákon, főként a laktanya előtt pedig a kíváncsiak sokasága csak úgy hemzsegett. *Pestik*, mint egy megszá- nyalt madár, úgy gubbasztott láncával egy szé- ken, egykedvűen nézve a szemlélésére összegyűlt kíváncsiak tömegét. Én felkértem, hogy három hónapos, viszontagsággal teljes élettörténetéből beszéljen nekem érdekes dolgokat; mire ő, habár még nagyon megvolt illetődve, megígérte, hogy most már mindent és igazán el fog nekem mon- dani, amit azokban, mint a fejleményekből ki fog tűnni, nem tartott meg. Kéztem vele való beszél- getésemet azon az időpontra, mikor március ha- vában Amerikába megkísértett kivándorlása alkalmával a kassai rendőrség részéről elkobozott 130 forintját a szolgabírói hivataltól visszakapta. Akkor, úgymond, becsületesen akartam élni s éltém volna is, ha Amerikába kijuthatok, így is láttam magamban, hogy tisztességes munkához látok s ezért mentem be még március havában S.-A.-Ujhelybe *Soltész* Juliánna nevű unokatest-

juttatta. Lehet mondani, a sorsnak különös játéka, hogy ugyanaz a csendőr őrsvezető, *Jung* Lajos, és csaknem azon a helyen fogta el *Pestik*-et, kinék kezei közül aug. 4-én, Gálszécs községnek *Terna* levelezőnk, ki az elfogatás körülményeit magától a csendőrségtől tudta meg és később *Pestik*-nél is látogatás-t tett s vele hosszasan beszél- getett, a következő tudósítást küldötte a *Zem- plén*- olvasói számára: *Pestik*, folyó hó 15-én estve, állítólag Galicziából jöve, a m.-laborczi vonattal a tőke-terebesi állomásra érkezett és az ott kint levő egyik gálszécsi bérkocsiba ülven, meghagyta a kocsinak, hogy egyelőre szállítsa be ötét Gálszécsre, másnap, vasárnap reggel pe- dig három órakor vigye el a szmszéd *Abauj*-Torna- vármegyének *Bogdány* nevű községébe. A Gálszécs ról való bérkocsis azt a kívánságot, hogy vele Gálszécsbe menjen, ellenvetés nélkül teljesítette, de hogy *Bogdány*-ba is elmehessen, annak telje- sítését gazdájának *Spire* József (Trajber) fiakkeres- nek az engedelmétől tette függővé. A Terebestől tizenegy kilométernyi távolságra eső Gálszécsbe érkezőnk, *Pestik* a bérkocsitulajdonos udvarán szál- lított le, hol a 2 ft viteldíjat ki is fizette, s felkérte *Treiber*-t, hogy jókor hajnalba vitesse el ötét *Bog- dány*-ba. *Treiber* nem mutatott erre nagy hajlan- dóságot, mert, úgymond, *Pestik* ezen a vidéken ögyeleggén, nem örömet indul éjszaka utnak. Az igazi *Pestik* *Treiber*-t megnyugtattván avval, hogy az ő biztos tudomása szerint *Pestik* most Galiciában tartózkodik, az alkuegyességet meg- kötötték s *Pestik* a 6 ftnyi viteldíjat legott ki is fizette, meghagyván egyuttal, hogy amennyiben ő éjjel után 2 órakor eljön fogatni, a kocsi ké- szen legyen. Így megegyezvén, *Pestik* eltávozott. *Treiber*-nek, csak úgy ötletszerűen, ez az idegen ember gyanusnak tűnven fel, elment a csendőr laktanyába s a történeteket ott *Jung* Lajos őrsve- zetőnek elbeszélte. Bár sem *Treiber*-nek sem a csendőrségnek nem volt sejtelve arról, hogy a kiról szó van az nem más mint *Pestik*, sőt az őrsvezetőnek gyanújára *Treiber* még erősítette is, hogy biztosan tudja hogy az az idegen utas nem *Pestik*, mert már egyszer szállította őt ide Gál- szécsre tehát tetőtől-talpig alaposan ismeri is, — mindazonáltal az őrsvezető megállapította a tervet, s meghagyta *Treiber*-nek, hogy ő maga üljön a kocsira, s majd midőn Gálszécsről kimenve elérik a zebegnyői hajlásban az izraelita temetőt, hol a csendőrök megbújhatnak, lassítsa meg fogatát, hogy a csendőrség az idegen kilétéről meggyőződ- hessék, miután éjjeli szállását *Pestik* még *Treiber*- nek sem árulta el. Az így előkészített terv alapján *Jung* őrsvezető vasárnap hajnalán két óra előtt már felkészült s pontban 2 órakor két csendőr- társával kivonult a laktanyából, hogy a mondott helyen jó előre elrejtessék magukat. *Gálszécs* városnak *Zebegnyő* felé eső utcáján menve, már majdnem az utca végéhez közeledtek, midőn *Jung* őrsvezető a végső házak egyikénél a palánk mel- lett egy sötét alakot pillantott meg, mely a palánk és az akácfa árnyékában igyekezett meghuzódni. A csendőrök már oly közel jártak, hogy ez az alak maga is jobbnak látta a sötétségbe bizakodva egy helyben maradni, mint megmozdulással magát feltűnővé tenni. Így sikerült a csendőröknek köz- vetlenül a sötét alakhoz jutni s hozzá *Megállj ki vagy?* felszólítást intézni. Ugy látszik *Pestik* készületlen volt, mert midőn az oldalán függő revolver után kapott, a csendőrök fegyvereiket mellének szögezvén a csöbe eresztették töltényei- ket s felhívták, hogy két kezét emelje föl, külön- ben leövik. A csendőrök előtt ekkor még ismer-etlen egyén a felhívásnak engedelmeskedett, mire aztán karjainál fogva a csendőrök megragad- ták. Így bekerült az ismeretlen ember a csendőr lak- tanyába, hol a csendőrök, de különösen az őrs- vezető midőn felismerte, csaknem magukon kívül voltak örömlükben, s az őrsvezető így kiáltott föl: *Szervuss Miska! Hát te vagy az?* (Tudvalevő, hogy *Pestik*-nek igazi neve *Szarvas* Mihály) Miskát pedig legott összeláncolták. Ily helyzetben találta *Pestik*-et másnap reggel tudósítónk midőn látoga- tására ment. Gálszécsen oly izgalmat keltett az elfogatás híre, hogy korán reggel az emberek egymást jártak költögetni a hírrel; az utcákon, főként a laktanya előtt pedig a kíváncsiak sokasága csak úgy hemzsegett. *Pestik*

1285. IV. 92. sz. A s.-a.-ujhelyi j. főszolgabírájától.

Csörgő községből f. év október hó 14-én egy darab fehér barna foltos, 8 hónapos, nöstény német vizsla elveszett. Köröztetik.

Barthos, főszolgabíró.

1287/IV. 92. A s.-a.-ujhelyi j. főszolgabírájától.

Körözés.

Hosszuláz községben f. hó 16-án hajnalban, egy riska tehén, mint gazdátlan jószág befogatott. Tulajdonosának nem jelentkezése esetén, folyó év november hó 4-ik napjának d. e. 9 órájn nyilvános árverésen eladásra kitézetett.

Kelt S.-A.-Ujhely, 1892. október 18.

Barthos, főszolgabíró.

20517. sz. Zemplénvármegye alispánjától.

Közlés végett kiadom.

S.-A.-Ujhely, 1892. nov. 20.

Matolai Etele alispán.

2926/ki. 892 sz. A n. mihályi j. főszolgabírájától.

Tekintetes alispán ur!

Van szerencsém tisztelettel megkeresni, miszerin: Ondó Mihály szalóki lakostól f. évi október 6-ról 7-re éjjel ellopott két ló körözését a „Zemplén” hivatalos lapban és a megye területén köröztetni méltotassék.

A lovak leírása:

Egy két éves fekete szőrü kanca csikó már fogva volt, balhátsó lába csülökbe kesely. — másika egy egy éves fekete szőrü kanca csikó hátsó jobb lába kesely, mely bélyeg és jegy nélküli. Nagy-Mihály, 1892. október 11-én.

Fűzesséry főszolgabíró.

Hirdetmény.

Alólírottak mint Butka, Dubróka és S.e-lepka községek előljárói ezennel közhírré tesszük, hogy a fentebb említett községek vadászterületei (ide nem értve a 200 kat. holdat kitevő s egy darabban levő birtoktesteket) nyilvános árverésen egymás után következő 6 évre legtöbbet ígérőnek hasznosbérbe fognak adni a tekintetes alispán urnak 15420. számú határozata folytán és pedig Butka község a község házában ez évi október hó 31-én délutáni 2 órakor, — Dubróka községé ez évi október hó 31-én délelőtt 11 órakor a bírói háznál, — Szepelka községé ez évi október hó 31-én reggeli 8 órakor a bírói háznál.

Szatók István s. k. Oleszka János s. k.
kőrjegyző. butkai bíró.
Novák János s. k. Palyovesik Mihály s. k.
dubrókai bíró. szepelkai bíró.

36,783 sz. II. 892.

Körrendelet.

Valamennyi községi és körjegyzőnek s általuk a községi bíráknak Zemplénvármegye területén

Nagy Sándor hernád-németi születésű 23 éves református vallású nőtlen napszámos a s. a.-ujhelyi fogházból 1892. évi január 11-én H.-Németiben kibocsátott és 4 ft 48 kr. bünyűi költség térítéssel hátrálékos egyén ismeretlen helyre költözvén meghagyatik a címnek miszerint körletében nyomozza s feltalálása esetén 30 nap alatt tegyen jelentést.

S.-A.-Ujhely, 1892. október 10.

Beeske, kir. pénzügyigazgató.

36095/II. 92. sz. A m. kir. p. ü. igazgatóságtól. Zemplénvármegye valamennyi községi, illetőleg körjegyzőjének.

A brassói m. kir. pénzügyigazgatóságnak 15686. sz. a. átírata szerint Gaiser és Kehlhofer építési vállalkozó cég 1090 ft 90 krnyi állami adó tartozás hátrahagyása mellett, Brasso és Fogaras megye területéről ismeretlen helyre távozván ennél fogva meghagyatik, miszerint hátrálékos feleket működési területén nyomozza és feltalálás esetén tartózkodási helye, foglalkozása s vagyona viszonyairól ide azonnal jelentést tegyen.

S.-A.-Ujhely, 1892. október 6.

Beeske, kir. p. ü. igazgató.

GAZDASÁGI ÉRTESEITŐ.

Rovatvezető: MÁRTON MIHÁLY.

HIVATALOS RÉSZ.

56970 VI/9. sz. Földművelésügyi m. kir. minster. Pályázati hirdetmény.

a Budapest fő- és székvárosban tartandó szőlészeti és borászati fesőbb tanfolyamra.

A földművelésügyi m. kir. ministerium Budapest fő- és székvárosában f. évi december hó 1-én kezdődőleg egy évre terjedő szőlészeti és borászati felsőbb tanfolyamot állít fel.

Célja ezen felsőbb tanfolyamnak elméleti és gyakorlati alapon oly egyének kiképezését lehetné tenni, akik a tanfolyam sikeres bevégeztével akár a saját céljaikra, akár uradalmak, nagyobb

birtokosok, vagy egy-ületek, szövetkezetek és vállalatok által létesített, a vagy létesítendő nagyobb kiterjedésű szőlők és pincészetek önálló kzelésére esetleg az állam szolgálatában való alkalmazásra képesek legyenek.

A tanfolyamra való felvétel kellekei.

1. A magyaróvári gazdasági akadémiának vagy a hazai gazdasági tanintézetek valamelyikének kitűnő sikerrel történt levégzését igazoló végbizonyítvány.

2. Egészséges és erős testalkatot igazoló orvosi bizonyítvány.

A tanfolyam tandíjmentes s a felvett hallgató csupán saját ellátásáról tartozik gondoskodni.

Szegényebb sorsú és kitűnő bizonyítványokkal rendelkező egyének részére tíz, egyenként 600 forintig terjedhető ösztöndíj rendszeresített, melyek havi előleges 50 forintnyi részletekben fognak kiszolgáltatni.

Azon hallgatóságtól, ki a tanfolyam tartalma alatt kellő előmenetelt nem tanusít, az ösztöndíj időközben is és azonnal elvonható.

A tanfolyamon részt venni óhajtok 50 kros bélyeggel ellátott és tanulmányait igazoló okmányokkal felszerelt krévényeiket a földművelésügyi m. kir. ministeriumhoz címezve folyó évi november hó 5-éig azon gazdasági tanintézet igazgatóágánál tartoznak benyújtani, a melytől végbizonyítványukat nyerték.

Budapest, 1892, október hó 14-én.

A földművelésügyi m. kir. ministerium.

A szerkesztő postája.

B. B. urnak. A Szerlem c. versében van a legtöbb élet: az állja meg meg legjobban a helyét. Alkalm adtán közöljük. A másikat nem használhatjuk.

Egy arekép csoport előtt. Nem illik be a lap keretébe. Abhoz az véltés néni-hez elküldve, aki, mint verse mondja, „ősi róza” azt hiszük, kellemes meglepetés lenne. Próbálja meg!

Felelős szerkesztő:

DONGÓ GY. GÉZA.

Kiadó-tulajdonos: ÖZV. BORUTH ELEMÉRNÉ.

Hirdetések.

Tk. 2063. sz./892.

Árverési hirdetményi kivonat.

A tokaji kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Ignác Anna végrehajtható Karácsonyi Jánosné és társa végrehajtást szenvedő elleni 912 fnt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a tokaji kir. járásbíró, területén levő O.-Liszka nagyközségben fekvő az o.-liszka 276. sz. tjkvben A 1-9 sor 357, 358, 719, 789, 962, 2969, 2970 hr. sz. alatt foglalt ingatlanokból, valamint az ehez tartozó közös erdő és legelő illetőségéből Karácsonyi Jánosné sz. Öry Mária végrehajtást szenvedett fele részben illető jutalékra 686 fnt az ugyanazon tjkvben A 1-4 1113, 1247, 1470 és 10602 hr. sz. ingatlanokból nevezett végrehajtást szenvedett ugyan-csak fele részben, illető jutalékra és pedig: az 1113. hr. sz. kert felerészére 242 fnt, az 1247. hr. sz. szántóföld fele részére 24 fnt, az 1470. hr. sz. szőlő fele részére 284 fnt valamint az o.-liszka 589. sz. tjkvben A. I. 355. hr. sz. alatt Karácsonyi Rozália férj Hudák Sándorné végrehajtást szenvedett tulajdonánál írott belsőség 311 ö. i. sz. ház s az ehez tartozó közös legelő és erdő illetőségre az árverést 106 fntban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1892. évi október hó 27-ik napján d. e. 9 órakor megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladati fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becs-árának 10%-át vagyis 68 ft 60 kr, 24 ft 20 kr, 2 ft 40 kr, 15 ft, 40 kr, 28 ft 40 kr és 10 ft 60 krt készpénzben vagy az 1881. LX. törvénycikk 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyi-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. tc. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Tokajban a kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságnál 1892. évi szeptember hó 8-ik napján.

Lácay, kir. járásbíró.

Tk. 3297. sz. 1892.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szerencsi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. Rác Lajorné mádi lakos és társa végrehajtható Kohut Miklós és neje szül. Palsák Mária végre a ást szenvedett elleni 133 ft tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a szerencsi kir. járásbíró, területén levő, Mád község határában fekvő a mádi 63. sz. tjkvben Kohut Miklós és neje szül. Palsák Mária tulajdonánál felvett 73. hr. sz. és 132. öi. számú ház, udvar és kertre 407 ft becs és kikiáltási árban, továbbá a mádi 1154. sz. tjkvben ugyan-czok tulajdonánál felvett 873/b. hr. sz. számú a májpaták-dűlőben levő szántóföldre 132 ft becs- és kikiáltási árban, végül a mádi 1707. sz. tjkvben ugyan-czok tulajdonánál felvett 2390. hr. sz. számú a hangács kert nevű szántóföldre 37 fntban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1892. évi november hó 14-ik napján délelőtti 10 órakor Mád nagy község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fog adati.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becs-árának 10%-át vagyis 40 ft 70 krt, 13 ft 20 kr és 3 ft 70 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyi-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a szerencsi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságnál, 1892. évi október 2-ik napján.

Kiss György, kir. albiró.

10637 IV. szám.

Építési árlejtési hirdetmény.

Sátoralja-Ujhelyen egy m. kir. dohánygyárnak építése engedélyeztetett; egyelőre ott egy igazgatósági épület és két raktár állítandó fel, mely építmények költségvetésileg megállapított építési összege 126,954 forint 15 kr; szóval egyszáz huszonhatezerkilencszázötvennégy forint 15 kr. és melynek biztosítására a sátoralja-ujhelyi ideiglenes dohánygyár hivatalos helyiségében f. é. november hó 24-én zárt ajánlati versenytárgyalás fog tartatni.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy valamely állami pénztárnál letett 5%-nyi bánatpénzről szóló nyugtával ellátott ajánlatukat a kitézett napnak d. e. 11-ik órájáig a sátoralja-ujhelyi m. kir. dohánygyár vezetőségénél annyival inkább beadni igyekezzenek, mivel a később érkezettek figyelembe vétetni nem fognak.

Ajánlattevő ajánlatában mely az összes építési munkákra vagy csak az építés egyes nemeire nézve is benyújtható, kijelenteni köteles, hogy az építési szerződési és vállalati részletes feltételeket ismeri és azoknak magát mindenben aláveti.

Az ajánlati, s szerződési- és vállalati részletes feltételek és határozmányok, valamint az építési leírás tervek és előmeret költségvetések minden hétköznap reggeli 8 órától déli 12 óráig a sátoralja-ujhelyi ideiglenes dohánygyár hivatalos helyiségében és a m. kir. dohányjövédéki központi igazgatóság IV. ü. osztályában (Budapest, II. ker. iskola-utca 13. sz.) megtekinthetők.

Az építés befejezésének határidejéül 1893. évi szeptember hó vége tüzetik ki.

Végül kijelentetik, hogy a m. kir. dohányjövédéki központi igazgatóság fenntartja magának azon jogot, hogy a beérkezett ajánlatok közül tekintet nélkül az ajánlott árakra szabadon választhasson és az építést annak, vagy azoknak ítélhesse oda, kit vagy kiket az építésre legalkalmasabbnak talál, vagy pedig a beérkezett összes ajánlatokat visszautasíthassa és újabb árlejtést hirdethessen.

Budapest, 1892. október hó 11-én

M. kir. dohányjövédéki központi igazgatóság.

(Utánnomtat nem díjaztatik.)

Tk. 15692 sz. 1892.

Árverési hirdetmény.

A király-hejmecci 997. szám tjkvben (1956—1957) helyrajzi számú, továbbá a kir.-helmecci 1097. számú tjkvben 406 (703—704) 787, 881, 1211, 1334, 1454, 1571 és 1730. sz. hr. sz. számú és a kir.-helmecci 1148. számú tjkvben (738—739) hr. sz. számú alatt foglalt ingatlanoknak nyilvános árverésen való eladása elrendeltetik és annak határidejéül folyó 1892. évi november hó 10-ik napjának délelőtti 10 órája Király-helmeccre a városháza-hoz kitézetik.

Árverési feltételek: A kikiáltási ár 1300 forint, melynek tíz százaléka bánatpénz gyanánt az árveréshez kiküldött kezéhez fizetendő. A vételár felerészé az árverés után 30 nap mulva, másik felerészé pedig 60 nap mulva fizetendő Zemplén vármegye gyámpénztárába.

Vevő a megvett birtoknak birtokába az árverési feltételek teljesítése és az adásvételi szerződésnek a gyámhatóság alatti jóváhagyása után lép.

Kelt Zemplén vármegye arvaszékének S.-A.-Ujhelyben, 1892. évi október hó 19-én tartott üléséből.

Payzoss Andor, elnök.

ad. 15341. sz. I.

Hirdetés.

A tengeri küldemények gyorsabb elszállítása céljából, a magyar királyi államvasutak igazgatósága elrendelte, hogy a zsákokban vagy ömlesztett állapotban feladáshoz kerülő morzsolt uj tengeri minden egyéb áru- és gabonaszállítmány előtt első sorban de az uj tengeri feladása sorrendjében szállíttassék el.

Ezen intézkedés 1892. évi október hó 15-étől visszavonásig, de legkésőbb 1893. évi február hó végéig marad érvényben.

Miskolcz, 1892. október 20.

Az üzletvezetőség.

Csak akkor valódi, ha a háromszögű palack az itt levő szalaggal (vörös és fekete nyomás sárga papíron) van elzárva.

Eddig fölülmulbatatlan!

Maager Vilmos-féle valódi májolóaj

tisztított 2-24

Maager Vilmostól Bécsben.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltek mindama esetknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy üveg ára 1 forint, egy üveg fehér 1 ft 20 kr. és kapható a gyári raktárban Bécsben III/3. ker., Heumarkt 3, valamint az osztr.-magyar monarchia legtöbb gyógyszerárában.

S. a. Ujhelyben: csak Ellássy E., Budai Ákos és Kinossey P. urak gyógyszerárában.

Főraktár és felárúsítás az osztr.-magyar monarchia részére: Maager Vilmos, Bécs, III/3., Heumarkt 3.

GAZDASÁGOKNAK

ajánlunk a közlő cséplési évadhoz locomobil fűtésre kitűnően alkalmas

királdi akna- és darabos szenet

a legjutányosabb árban, Czenter és Putnok állomásokról szállítva. Megrendelések intézendők a magyar általános köszénbánya részvénytársulathoz Budapest, V., bálvány-utca 8. sz.

A deák utcában lévő 819. számú ház Danilovits Antalné tulajdona, szabad kézből eladó.

Iskolaszolgának alkalmas egyént 15 frt. havi bérre, keres a t. terebesi áll. iskolához

Kurucz Vazul, igazgató.

Új könyvek.

A Franklin-Társulat kiadásában Budapesten, újabban megjelent:

- OLCSÓ KÖNNVTAR.** Szerkeszti Gyulai Pál.
295. füzet. **Elmélkedések** a rómaiak nagyságának hanyatlásának okairól. Irta Montesquien Károly. Franciából fordította Orlai Antal. 40 kr.
296. **Guillot Arsène. — Aubain abbé.** Irta Merimée Prosper. — Franciából fordította K. Karlovskyk Endre. 30 kr.
297. **Két fájdalom.** Dráma egy felvonásban Irta Coppée Ferencz. — Franciából fordította ifj. Szász Béla. 20 kr.
298. **Az atyai ház.** Regény. Irta Pálffy Albert. Második kiadás. 1 ft.
299. **Jean-Marie.** Dráma egy felv. Irta Theuriet A. Franciából fordította ifj. Szász Béla. 20 kr.
300. **Az én jó csillagom.** Vigjáték egy felv. Irta Scribe. Franciából fordította ifj. Szász B. 20 kr.
301. **Viesszapillantás 2000-ból 1887. évre.** Regény. Irta Bellamy Edvárd. Fordította Radványi Dániel. Füzve. 80 kr.
302. **Az utolsó Abenszerads.** Irta Chateaubriand F. Francia eredetiből fordította Dr. Rada István. Füzve. 20 kr.
303. **Az orleansi szűz.** regényes Tragédia 5 felv. előjétkkal. Irta Schiller, ford. Borsódy Béla. Füzve. 50 kr.
304. **Béldi Pál.** A gróf Teleky-féle alapítványból száz arany pályadíjjal jutalmazott eredeti szomorú játék öt felvonásban. Irta Szigligeti Ede. Füzve. 40 kr.
305. **A tenger és a szerelem hullámai.** Szomorújáték öt felvonásban. Irta Grillparzer Ferenc. Ford. Ivánni Jenő. Füzve. 30 kr.
306. **A jótékony zsémbes.** Vigjáték. Irta Goldoni Károly, fordította és Goldoniról szóló tanulmányával bevezette Radó A. Füzve. 40 kr.
307. **Iukis Laras.** Irta Bikélas Dömötör. Újgörgözből ford. Horváth György. Füzve. 30 kr.
309. **Várkonyi báró Amadé László versei.** Összegyűjtötte bevezette és jegyzetekkel kísérte Négyesy László. Füzve. 1 ft 40 kr.
311. **A kalóz.** Irta Lord Byron. Angolból ford. Kacziány Géza. Füzve. 20 kr.
312. **Burns.** Irta Carlyle. Fordította Lévy József. Füzve. 20 kr.
313. **A svihákok.** Vigjáték három felvonásban. Irta Berczik Árpád. Ára füzve. 30 kr.
314. **Gróf Ráday Gedeon összes művei.** Összegyűjtötte s bevezette Váczy János. Füzve. 40 kr.
315. **A veteránok.** Életkép a fővárosi életből három felvonásban, dalokkal. Irta Berczik Árpád. Füzve. 30 kr.
316. **Balkán-félszigeti népek költészetéből.** Ford. Erdői Béla. Füzve. 30 kr.
322. **Gróf Széchenyi István mint ró.** Irta Gyulai Pál. Füzve. 20 kr.

Köszén (Koaks) eladás.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására adni, hogy dusan felszerelt **köszén-raktáramban** kályha fűtésre a legjutányosabb árban árusítok. A n. é. közönség b. pártfogását kérve: Maradok tisztelettel

Özv. Weinberger Abrahámné, Élet-piacz, 452. sz.

Sírkövekre feliratok vétele és aranyosása

SIR-EMLEK-KÖVEK NAGY RAKTÁRA.

BURGER ADOLFNÁL

S.-A.-UJHELYT

Főutcán, a „Vörös ökör” vendéglő épületében.

MINDEN IDŐBEN nagy választékban tartok s kívánatra felállítok

POROSZ SZÜRKE MÁRVÁNY, GRANIT, SZIANIT

és homokkő sírkövet.

Tisztelettel **BURGER ADOLF** vállalkozó. 28-

Sürgőnyezim: **Burger Adolf S.-a.-Ujhely.**

Kívánatra képes árjegyzék megtekintésül bérmentve küldetik.

Tűzifa eladás.

A méltóságos gróf Széchenyi Sándor ur uradalmához tartozó Nagy-Toronya községben, az erdész-lak melletti fa-raktár helyiség területén, nagyobb mennyiségű tűzifa áll a t. cz. fogyasztó közönség rendelkezésére, a következő árak feizetése mellett:

Egy méteröl tölgy hasábfá 7 ft 50 kr.
 " " " hántott 7 ft — kr.
 " " " galyfa 5 ft 80 kr.

Bárczák, minden szeredai napon válthatók az alulirt erdési irodában.

N.-Toronya, 1892. október hó.

Winter Kamilló, uradalmi erdész.

Alkus.

Messze kiterjedő összeköttetéseimnél fogva abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy mindenféle birtok-bérbevétel s adást, birtokvétel és eladást, a legelőnyösebb feltételek mellett közvetíthetek. Amidőn ezt a n. é. közönség szives tudomására hozom, ajánlom magamat a t. érdeklettek becses figyelmébe.

Weinberger Manó. S.-a.-Ujhely, Korona-utca.

A Foncière pesti biztosító társaság főügynöksége.

SZÓLLÓSY SÁNDOR

SÁTORALJA UJHELYBEN

ajánlja dusan felszerelt üveg, porcellán, majolika, **DITMAR-féle lámpa,** Chinai ezüst és konyha felszerelési eszközök **raktárát** legolcsóbb gyári árakban.

Valódi amerikai császár-olaj nagy raktára.

Mindennemű angol szervizek dús választékban.